

ret. Men problemet for den enkelte lønmodtager er jo det, at vedkommende ikke ved, om a-kasserne, om arbejdsløshedssystemet vil mene, at det er så væsentlig en ændring af folks ansættelsesforhold, at man er at betragte som værende opsagt, eller om der bare er tale om, at man selv har sagt sit job op med den risiko, det involverer med hensyn til karantæne fra ens arbejdsløshedsforsikring.

Det er jo ikke noget, man selv vurderer. Det er en vurdering, som vil blive anlagt fra a-kassernes side, om man skal have karantæne. Så ikke alene løber man risikoen for at miste sit arbejde og ikke kunne få et nyt, man løber også den risiko, at man slet ikke kan få udbetalt arbejdsløshedsdagpenge. Det er ikke nogen god situation for en lønmodtager.

(Kort bemærkning).

Ulrik Kragh (V):

Nu er vi jo heldigvis i den situation, at de her aftaler, som bliver indgået, jo netop bliver indgået, fordi virksomheden ønsker at knytte medarbejderen til sig som virksomhed, ikke at skubbe medarbejderen fra sig. Og at man så i den konkrete situation vælger at sige, at dette her er så væsentlig en ændring af ansættelsesvilkårene, at man vil trække i nødbremsen og betragte sig selv som opsagt, fordi man er ansat inden for et aftalegrundlag, så er det – hvis man f.eks. er funktionær – funktionærlovens vilkår, der er gældende, således at man får sit opsigelsesvarsel plus en kompensation for halvdelen af tiden, man har af opsigelsesvarsel. Det vil sige, at hvis det er sådan, at man har en væsentlig ændring af sine ansættelsesvilkår i denne her forbindelse, så er der inden for de gældende ansættelsesvilkår en kompensationsmulighed. Det er jo netop en væsentlig beskyttelse, og det synes jeg ikke jeg på nogen måder har hørt en anerkendelse af fra fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er korrekt, for sådan ser jeg ikke lovforslaget. Jeg ser det, som om det er usikkert, hvorvidt der er tale om en væsentlig ændring eller ej, at det må bero på en konkret vurdering, og at den sag faktisk først skal forhandles. Man kan ikke umiddelbart gå ud fra, at en hvilken som helst jobklausul, som man som lønmodtager ikke måtte ønske at acceptere, medfører så væsentlig en ændring i ens ansættelsesforhold, at man ek-

sempelvis har retten til de opsigelsesvarsler, som gælder i funktionærloven.

Man kan heller ikke som udgangspunkt være sikker på, at man som lønmodtager har lov til at få dagpenge bagefter, og at man altså ikke skal have en karantæne fra sin a-kasse. Og den usikkerhed er jeg sikker på vil betyde, at de fleste arbejdstagere vil føle sig tvunget til, selv om de overhovedet ikke bryder sig om det her, at acceptere de her hemmelige aftaler.

Jeg synes ikke, det ser ud, som om lønmodtageren er i en særlig god situation, tværtimod. Og hvis det har været hensigten fra regeringen at give medarbejdere en håndsrækning med hensyn til de her hemmelige aftaler, så synes jeg, man skulle lave forslaget om igen.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Jeg kan forstå, at vi er uenige i vurderingen af, om dette lovforslag lovliggør aftaler af denne her art, altså erhvervsbegrænsende aftaler. Jeg mener ikke, det lovliggør noget, der var ulovligt før. Hvis det var ulovligt før, så er det stadig væk ulovligt, efter at dette her lovforslag er vedtaget.

Kl. 16.05

Men hvis nu vi antager, at dette forslag ikke lovliggør noget, der er ulovligt i dag – hvis vi nu antager, at det er rigtigt, vil fru Elisabeth Geday så ikke være enig med mig i, at det så er et fremskridt for lønmodtagerne, at disse aftaler kommer frem i lyset, så lønmodtagerne og vi alle sammen kender deres indhold?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Geday (RV):

Det er klart, at vores stillingtagen til det her lovforslag beror på, om vi reelt styrker lønmodtagernes situation i forhold til jobkatter eller ej. Er der tale om forbedring, så er der også noget i forslaget, som vi kan støtte. Men jeg hæfter mig ved, at alt, hvad vi har af lønmodtagerorganisationer i Danmark – funktionærer og ikkefunktionærer, akademikere og ikkeakademikere, samstemmende melder tilbage til os: Det her er værre end ingenting.

Jeg sidder her med en henvendelse til alle arbejdsmarkedspolitiske ordførere fra Ingeniørforeningen i Danmark, fra Dansk Magisterforening og fra DJØF, hvor overskriften er: Jobkatter legaliseres, hvis beskæftigelsesministerens lovforslag vedtages af Folketinget. Det er harsk tale, og det er noget, der virker særdeles overbevi-